

epit. 23, 7 *reppererunt daemones ipsi -as, ipsi ... oracula, ut mentes hominum ... deludant* (cf. p. 408, 43).

***necyomantium**, acc. pl. -a n., νεκρομαντείον. *fere i. q. necromantia*: CIC. Tusc. 1, 37 *vulgus mortuos corpus habere putat*; inde Homeri tota *νέκρια*, inde ea, quae ... Appius νεκρομαντεῖα, faciebat (i, codd. rec., NEPCYO- et nepSYMANTIA *fere codd. mel., sed psychomantia man. sec. in cod. V, nunc plerisque fida, ut fort. probabilius videatur ψυχρομαντεῖα*).

Breimeier.

***nēdum** particula. [vox composita est e 4. nē (v. p. 282, 74 sqq.) et acc. masc. pron. *do- (cf. acc. fem. *dam, qui inest in quī-dam al.). cf. Walde-Hofmann I 380; Ernout-Meillet, Dict. 1959, 435 sq. Mei.] *legitur in poesi singulis binisve locis apud TER., LVCR., HOR., PROP., LVCAN., CLAUD., PAUL. PETRIC., in orat. soluta inde a RHET. Her., CIC., saepe apud TERT. (deest e. g. CAES., SALL.). [confunditur in codd. c. necdum e. g. RHET. Her. 4, 9, 13 PROP. 1, 9, 32 APVL. met. 5, 10, 8 TERT. Scap. 2, 3 (restit. adv. Marc. 4, 39, 12 [ed. vet.]. Scap. 1, 2; falsa var. l. praescr. 22, 11), ne AVG. serm. 67, 6 (falsa var. l. SALL. Catil. 11, 8; vix recte coni. CIC. fam. 9, 26, 2 TAC. ann. 11, 30, 2); ceterum in var. l. PLAVT. Men. 1045 (ne tum restit., nec dum var. l.). CIC. orat. 101 v. p. 293, 36. Att. 10, 16, 6 novum (-m var. l., non modo Lambinus) morbum removisti, sed etiam gravēdinem. restit. p. 422, 58 (falso PLAVT. Cas. 1002 [ne ut trad., v. Langen, Beitrage 1880, 147]. SEN. apocol. 8, 2 illum deum [illud -m Gronovius et plerique edd., alii alia]). contextu manco CARM. epigr. Hisp. Cugusi 91B, 7 (saec. II¹) tum clavi s(...) mihi, -m tolerabilis ulli (i, difficulter legit Cugusi).]*

I usu communi -m inducit alterum duorum membrorum, ut ratione prioris membri habita (multo) magis aut minus valens verum sim. (de usu vocis v. Goldstein, Indo-Europ. Linguistics 1, 2013, 68 sqq., Schrickx, Journ. Lat. Linguistics 15, 2016, 117 sqq.; in membro antecedente ponitur particula elativa et p. 423, 65 sqq., etiam e. g. p. 422, 23. 34. 53. 423, 38 sqq., quoque e. g. p. 423, 60 sqq. 424, 32, vel l. 56. p. 422, 17. 423, 55 sqq. 424, 29, post -m ponitur etiam p. 422, 25. 423, 28. 424, 3, quoque p. 423, 30, ceterum modo p. 422, 33. 423, 1 sqq., quidem p. 423, 74; enunt. a -m incipiens negatur p. 422, 11; -m iteratur p. 424, 25. 28 [cf. p. 423, 58]; semper in primo loco enunt. vel membri ponitur): A spectat ad enuntiatā (acc. c. inf. p. 422, 43 sq. 52; plerumque c. coni. [in structura irreali l. 58. p. 422, 9. 31. 36. al., in orat. obliqua p. 422, 21 sq. 52. 66], c. indicat. p. 422, 64 [seq. enunt. secund. ut p. 422, 72]. 423, 7; -m pertinet ad verbi sentiendi, censendi sim. [cf. p. 306, 74 sqq.] personam primam l. 55. p. 422, 16. 27. 35 [distingue p. 423, 8], secundam p. 422, 29. 33, e qua pendet acc. c. inf. indicans rem strictius respondentem enunt. antecedenti): 1 usu originario -m ponitur post enunt. primar. (sed respondet potius eius parti p. 422, 50. 66. 72; post acc. c. inf. l. 59. 65. p. 422, 21 sq. 43 sq. 52; -m pertinet ad rationem inter duo membra enunt. relativi l. 56. p. 422, 17): a -m inducit alterum enunt. primar. (acc. c. inf. p. 422, 43 sq.): a ut minus valens, verum sim. quam enunt. prius: ① priore enunt. negato:

② exempla varia: TER. Haut. 454 satrapes si siet amator, numquam sufferre eius feminae sumptus queat, -m tu possis. CIC. inv. 1, 70 nec ... Epaminondae permitteremus, ne si extra iudicium quidem esset, ut is nobis sententiam legis interpretaretur, -m nunc istum patiamur, cum praesto lex sit, ... scriptoris voluntatem interpretari (Cluent. 95 optimis ... temporibus ... nec P. Popilius neque Q. Metellus consules ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; -m his temporibus ... sine iudiciis ... salvi esse possimus. LACT. ira 23, 11 nec sedem nec victum poterit habere ..., -m putemus [seq. acc. c. inf.]. IULIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 1, 70 nec ..., nec tu attulisti aliquid, quod vel diluore pietatis colore perfunderes, -m scripturis testibus approbares). PLANC. 90 ego ... ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem, -m emori cum pernicie rei publicae vellem (LIV. 37, 41, 4. TAC. ann. 3, 73, 2 [post acc. c. inf. orat. obliquae]. cf. l. 49). LVCR. 1, 653 fieri nil est quod posse rearis talibus in causis, -m variantia rerum tanta queat densis rarisque ex ignibus esse. PROP. 1, 4, 9 Cynthia non illas, sc. feminas forma nobiles, nomen habere sinat: -m, si levibus fuerit collata figuris, inferior duro iudice turpis eat (LIV. 23, 43, 12 si ambo consules ... ad Nolam essent, tamen non ... pares Hannibali futuros ..., -m praetor unus ... Nolam tutari possit. TAC. hist. 2, 38, 2 HIL. trin. 11, 46. SALV. gub. 3, 57 non sanat conversio unius criminis plurimorum ..., -m contingere ei possit, ut ab aliis poenam damnationis avertat, quia eqs.). LIV. 28, 40, 12. SVLP. SEV. dial. 3, 4, 4 illi ... negant quiddam ..., -m illi crederent aliud. ③ intellegitur negatio quaedam: ex adv. vix (cf. p. 422, 60. 62): CIC. leg. agr. 2, 97 homo privatus ... vix cancellis ... officii magnis in fortunis ... continetur, -m isti ... coloni ... non statim conquisituri sint aliqua sceleris. Q. CIC. Cic. fam. 16, 8, 2 vix in ipsis tectis ... frigus infirma valetudine vitatur, -m in mari et via sit facile abesse ab iniuria temporis. LIV. 40, 15, 14 attonitus repentino ... malo vix, quid obiceretur, intellegere potui, -m satis sciam, quo modo me

tuear. VELL. 2, 103, 4 laetitiam ... concursumque ... vix in illo iusto opere abunde persequi poterimus, -m hic implere temptemus. TAC. ann. 14, 15, 3. al. ex interrog. rhet. (cf. l. 57. 69): BOETH. cons. 3, 4, 17 quid est quod in se dignitates expetendae pulchritudinis habeant, -m aliis praestent?

④ priore enunt. affirmativo (nonnumquam sensus negativus sublcere vid., e. g. l. 14): RHET. Her. 4, 9, 13 si cum finitumis de finibus bellum gererent hostes ..., tamen omnibus rebus instructiores (sc. quam nunc sunt) ... venirent; -m illi imperium orbis terrae ... ad se transferre tantulis viribus conarentur. Q. CIC. pet. 21 minimis beneficiis homines adducuntur, ut satis causae putent esse ad studium suffragationis, -m ii, quibus saluti fuisti ..., non intellegant, si hoc tuo tempore tibi non satis fecerint, se probatos nemini umquam fore. HOR. ars 69 mortalia facta peribunt, -m sermonum stet honos et gratia vivax. LIV. 26, 13, 16 Romani Albam, unde ipsi oriundi erant, a fundamentis prouerunt ..., -m eos Capuae parsuros credam, cui infestiores quam Carthagini sunt. 26, 26, 11 qui, sc. consules bellicosi et acres, vel in pace ... bellum excitare possent, -m in bello respirare civitatem forent passuri. QUINT. inst. 11, 3, 3 cum haec omnia fecerimus, felices fuerimus, si nostrum illum ignem iudex conceperit, -m eum supini securique moveamus eqs. TAC. hist. 3, 66, 3 (orat. obl.) quendam Flavianis praegravem fuisse, sc. ita ut interficeretur, -m alii Flaviani ... ullam in Vitellium nisi occidendi licentiam habeant. ann. 15, 59, 2 etiam fortes viros subitis terri, -m ille scaenicus, i. Nero, ... arma contra cieret. COD. Iust. 9, 8, 1 (a. 223) etiam ex aliis causis maiestatis crimina cessant meo saeculo, -m etiam admittam te paratum accusare iudicem propterea crimine maiestatis. LACT. inst. 3, 20, 14 sic ... corpus relictum ab anima diffluit, -m putemus tantam istam molem ... stare tamdiu sine rectore potuisse. AVSON. 27, 12 (407 S.) l. 24 in comitatu tibi verus fui, -m me peregre existimes composita fabulari. RVFIN. hist. 4, 8, 5 vivere perpetuo si liceret et latere iudicia, in hoc magis operam daret vitae voluptuosae accusatus, -m semet ipsum statutae ... morti studeret offerre (gr. οὐχ ὄτι). SVLP. SEV. dial. 1, 1, 4 totus tecum semper animo ... versabar ..., -m modo me tibi aestimes ... defuturus eqs. 2, 13, 7 haec plerisque etiam in eodem monasterio constitutis incredibilia videbantur, -m ego confidam omnes, qui haec audient, credituros. PAUL. PETRIC. Mart. 4, 32 verba pauperis (quamvis) durum mollissent forte rigorem, -m Martinus ... valeret dissimulare ... plangentis erumnam (i, ad adi. pertinet). BOETH. cons. 4, 6, 22.

β ut magis valens quam enunt. prius (v. Schrickx, l. cit., 127 sqq.): PROP. 1, 9, 32 [illis blanditiis et silices et possint cedere quercus, -m tu possis, spiritus iste levis, (interpol. sec. Heyworth, comm. 2007, 47 sq.). VAL. MAX. 5, 2, 1 vacasse ... patribus conscriptis duabus humillimis feminis referre gratiam, -m eos tam prompte rettulisse, gratiam mirandum (i, v. app. crit.). TAC. ann. 11, 27 haud sum ignarus fabulosum visum iri tantum ullis mortalium securitatis fuisse in civitate omnium gnara ..., -m consulem designatum cum uxore principis ... velut suscipiendorum liberorum causa convenisse eqs.

β -m inducit enunt. secund. (post enunt. negativum [interrog. rhet. l. 57. 69] praeter l. 59. 66. 72): ut (vix discrepat -m ut ab usu, quem -m solum exhibet; cf. p. 307, 30 sqq.): LIV. 3, 14, 6 ne voce quidem incommoda, -m ut ulla vis fieret ([-m et per errorem ed. Ogilvie]. 30, 21, 9 ne advenientem q. gratiam homines benigne accipere, -m ut praeteritae ... memores sint). SEN. dial. 2, 8, 3 mala sapientem, etiam si universa circumveniant, non mergunt, -m ut ad singulorum impulsus maereat. 10, 7, 4 plures ... ex his, qui negotiis sunt liberi, nondum se scire vivere confessi vita abierunt, -m ut isti negotiis occupati sciant. TAC. dial. 10, 2 quando ... rarissimarum recitationum fama in totam urbem penetrat, -m ut per tot provincias innotescat? (-m corr. nescioquis, medium trad.). APVL. met. 5, 10, 8 sat est, quod ipsae vidimus ..., -m ut genitoribus ... eius differamus praeconium. 9, 39, 7 asellus ... vix etiam paucos holerum maniculos de ... hortulo solet ... fatigatus subvehere, -m ut rebus amplioribus idoneus videatur gerulus. TERT. adv. Marc. 1, 23, 1. si: SEN. epist. 69, 5 vix effici toto saeculo potest, ut vitia tam longā licentiā tumida subigantur ..., -m si tam breve tempus intervallis discindimus (v. app. crit.). QUINT. inst. 12, 1, 39 Stoici confitentur facturum aliquando bonum virum ut mendacium dicat, et quidem nonnumquam levioribus causis ...; -m si ab homine occidente grassator avertendus sit eqs. quod: TERT. adv. Hermog. 18, 3 si ... sophia eadem dei sermo est, ... quale est, ut filio dei ... aliquid fuerit praeter patrem antiquius et ... generosius, -m q. innatum (nato) fortius et q. infectum facto validius (sc. sit)? cum: TERT. pudic. 14, 24 damnatus ... in possessionem satanae iam tunc perierat ecclesiae, cum tale facinus admiserat, -m cum et ab ipsa eierabatur.

2 usu peculiari -m ponitur post enunt. secund. (cf. p. 424, 57), inducens rem valentem, veram: a minus (an omnino non, ut locos ad IIB trahas?): HIL. in psalm. 118 nun (= 14) 7 si ... humana iudicia ea vere

iudicia existimantur, quae ..., (-m modo) ambigendum sit nihil esse in dei iudicii iniustum ([...] quomodo, nec dum m. var. ll.). syn. 5 cum difficillimum sit sensum ... propriae meae fidei ... loquendo proferre, -m m. facile sit intelligentiam eorum, quae ab aliis dicuntur, exponere).

b magis: FACVND. defens. 8, 1, 11 si epistula Ibae impia nuncupatur, quod ... suspiciones de beato Cyrillo contineat, -m ... omnes orientales episcopi maioris ... impietatis arguendi fuerant.

B spectat ad singulas voces locutionesve (-m dicam sim. l. 34. p. 424, 28; -m ponitur plerumque in fine enuntiati, sed inseritur post vocem, cui strictius respondet, e. g. l. 20. 60. p. 424, 15): **1 in enunt. affirmativo** -m inducit membrum alterum ut magis valens, verum sim. quam membrum prius (contra usum sollemnem membrum prius maioris momenti esse vid., ut -m per 'non solum' reddi possit, maxime l. 32. 51. 63; huc traximus enuntiata, quae vim negativam per ab-, dis-, in- expressam habent, v. e. g. l. 20. 26. 33. 35. 67): **a exempla varia:** CIC. fam. 7, 28, 1 erat ... domicilium Romae ... aptius humanitati ... tuae quam tota Peloponnesus, -m Patrae. SEN. suas. 6, 8 turpe esse cuilibet Romano, -m Ciceroni, vitam rogare (SEN. epist. 91, 1 movere hic casus, sc. incendium, quemlibet posset, -m hominem patriae suae amantissimum. TERT. nat. 2, 12, 33. anim. 57, 8 absit ..., ut animam cuiuslibet sancti, -m prophetae, a daemonio credamus extractam. cf. e. g. TAC. ann. 13, 20, 3 cuicumque, -m parenti, defensionem tribuendam. 13, 38, 2. AVG. ord. 1, 11, 31 cuius disciplinae liberali, -m philosophiae, satis est). SEN. nat. 7, 9, 4 hac *conversione mundi* omnium ventorum in unum congesta vis dissiparetur ..., -m particula aeris torti. epist. 57, 3 ego, qui multum ab homine tolerabili, -m a perfecto, absum. TAC. ann. 2, 42, 3 regibus aequa, -m infima, insolita sunt. TERT. adv. Hermog. 10, 3 aut famulus erit mali deus aut amicus, cum materiae malo conversatus, -m etiam de malo eius operatus. resurr. 8, 5 caro enisa reddere Christo vicem moriendo pro ipso, et quidem per eandem crucem saepe, -m per atrociora quoque ingenia poenarum. Scap. 1, 2 hunc libellum non nobis timentes misimus, sed vobis et omnibus inimicis nostris, -m amicis (3 ita ... iubemur diligere inimicos quoque ...; amicos enim diligere omnium est). EPIST. Pelag. 6 l. 120 id indecorum ... est honestae menti ... miscere, -m dicam christianae. HIST. AVG. Max. Balb. 17, 5 haec, sc. gesta, enumerare difficile est, -m prosequi consentanea dicendi dignitate. FACVND. defens. 8, 5, 8 si ... profanum nobis est ... patrum calcare sententiam ..., -m ipsos condemnare ... patres. *al.*

b in membro priore ponitur particula elativa: etiam: LIV. 7, 40, 3 *Quinctium* armorum e. pro patria satietas teneret, -m adversus patriam. 9, 18, 4 adulationes e. victis Macedonibus graves, -m victoribus. S. C. de Pisone 144 quorum *Tiberii et Liviae* iudicis, e. si non contingere[n]t domum eorum, merito gloriari posset, -m tam coniunctis necessitudinibus inligata femina. VAL. MAX. 3, 2, 24 ornamenta e. legioni, -m militi, satis multa. SEN. epist. 53, 5, 83, 17 quae *vitia* e. tolerabilis homo vitaverit, -m perfectus ac sapiens. 99, 3 satis ... animi *habes* ... e. adversus solida mala, -m ad istas umbras malorum. COLVM. 8, 11, 1 decor *pavonum* ... e. exteris, -m dominos, oblectat. TAC. dial. 25, 2 †...† plures formas dicendi e. isdem saeculis, -m diversis, extitisse. SVET. Claud. 40, 3 *dicta inconcinna* e. privatis deformia, -m principi. EPIST. ad imp. Comm. (CIL VIII 10570) 3, 7 ademptum sit ius e. procuratori(b)us, -m conductori. TERT. anim. 2, 3 plerosque auctores e. deos existimavit antiquitas, -m divos. adv. Hermog. 28, 1 e. homini tenebrae visibiles sunt ..., -m deo. *al. apud eundem.* AMM. 31, 16, 1 *Gothi* e. domorum, -m urbium, interna noscentes. AVG. c. Faust. 30, 4 novimus ..., quantum voluntas ... e. contra legem publicam valeat, -m adversus privatam. *alia:* LIV. 45, 29, 2 *formae imperii* vel socios, -m hostes victos, terrere possent (AVG. in Gal. 15, 10 [ad 2, 14] facilius est ... videre, quid in alio corrigas, ... quam videre, quid in te corrigendum sit, libenterque corrigi vel per te ipsum, -m per alium, adde posteriorem, adde coram omnibus). SEN. epist. 51, 7 nemo non intempestivam desidiā victori quoque, -m vincenti, periculosam ... reprehenderet (TAC. ann. 13, 15, 2. TERT. fug. 2, 6 *dicam* porcorum q. setas tunc numeratas apud deum fuisse, -m capillos sanctorum [spectat ad Matth. 10, 30]. 9, 3 pro fratribus q. animas ponendas ..., -m pro domino [spectat ad Ioh. 3, 16, ubi pro f. tantum]). TERT. anim. 23, 2 *quidam* tantundem sibi de superioribus vindicat, ut discipuli eius animas suas iam et Christo, -m apostolis, ... praeferant (AMBR. epist. 15, 4 mendacium et in verbo turpe est, -m in habitu [non solum var. l.]. AVG. conf. 7, 16, 22 et iustitia tua, *deus*, displicet iniquis, -m vipera et vermiculus).

2 in enunt. negato -m inducit membrum alterum ut minus valens, verum sim. quam membrum prius: **a exempla varia:** LIV. 32, 25, 7 neque ... pares eos, sc. milites, oppidanis solis ..., -m adiunctis Macedonibus esse (TERT. carn. 9, 6 *Christi* nec humanae honestatis corpus fuit, -m caelestis claritatis. COD. Iust. 2, 6, 2 [a. 224] nec ceterorum liberti, -m mei quidem. RVSTIC. Conc. I 4 p. 71, 36 neque a quolibet alio ... verbum prodi, -m ab his, qui sacerdotale officium sunt sortiti [gr. I 1, 7 p. 72, 17

μηδὲ ... μήτι γε δὴ, cf. I 5 p. 370, 4 ne ... maxime autem ne]. *al.*) 34, 25, 10 nihil ... spei propinqua, -m satis firmi praesidii (SEN. dial. 12, 4, 1 n. me pati, propter quod ipse dici possim miser, -m propter quod miseros etiam, quos contingo, faciam). 45, 15, 3 negabat Claudius suffragii lationem iniussu populi censorem cuiquam homini, -m ordini universo adimere posse. 45, 42, 9 Thracum genti ne quietus quidem Perseus, -m bello Romano occupatus timendus (*al.*, v. p. 325, 71 sqq.). VELL. 2, 106, 2 *illud* numquam antea spe conceptum, -m opere temptatum, erat. SEN. dial. 7, 11, 1 non voco ... sapientem, supra quem quicumque est, -m voluptas (MART. 12 praef. ut *desidia* absolvenda non esset inter illas quoque urbicas occupationes ..., -m in hac provinciali solitudine. TERT. adv. Marc. 5, 6, 2 *deus* latere non posset, -m aliqua eius sacramenta. *al.*) epist. 99, 23 nemo ... libenter tristi conversatur, -m tristitiae. PLIN. nat. 7, 146 nulla est ... solida felicitas, quam contumelia ulla vitae rupit, -m tanta (TAC. hist. 5, 5, 4 *Aegyptii* nulla simulacra urbibus suis, -m templis, s(ist)unt. TERT. Scap. 2, 6. *al.*) *al.*

b intellegitur negatio (v. quod p. 423, 14 monuimus): **a ex interrog. rhet. (obliqua l. 23):** LIV. 38, 50, 9 quid ... tuto cuiquam, -m summam rem publicam permitti, si ratio non sit reddenda? TAC. ann. 4, 11, 1 quis ... mediocri prudentia, -m Tiberius tantis rebus exercitus inaudito filio exitium offerret? TERT. anim. 1, 2 quid ... aliud saperet vir quilibet iniuria damnatus praeter iniuriae solamen, -m philosophus? adv. Iud. 9, 5 ante est ... inspicias aetatis demonstrationem, an virum iam Christum exhibere ista aetas posset, -m imperatorem. resurr. 16, 7 gladium ... latrocinis ebrum quis non a domo tota, -m a cubiculo, -m a capitis sui officio relegabit? RVFIN. Orig. in exod. 11, 6 p. 260, 14 quis ... hodie eorum, qui populis praesunt, ... consilium dignatur inferioris saltim sacerdotis accipere, -m dixerim laici, -m gentilis? AVG. c. Faust. 19, 22 vestra quae auctoritas est vel vobis ipsis, -m mihi aut cuiquam homini? **β ex adv. (ante -m posito praeter l. 32):** vix, vixdum: LIV. 24, 4, 1 puerum vixdum libertatem, -m dominationem modice laturum. 24, 40, 13 rex ... seminudus fugiens militi quoque, -m regi, vix decore habitu. *al.* LVCAN. 2, 117 vix saecula longa decorum sic muerisse viris, -m breve deducis aevi. SVET. Tib. 44, 1 vix ut referri audire, -m credi fas sit. VLP. dig. 13, 7, 25 saltum grandem pignori datum ab homine, qui vix luere potest, -m excolere. IVST. 1, 2, 1 tot ac tantis gentibus vix patienter Nino viro, -m feminae parituris. AMM. 18, 6, 7 vix ... sufficientem ad levem convivii, -m proelii strepitum perferendum. CLAUD. 15, 297 vix haec amentia nostris excubiis, -m puero rectore quiesset. *alio:* LIV. 6, 7, 2 aegre inermem tantam multitudinem, -m armatam sustineri posse. AMM. 17, 3, 5 si provincialis ... saltem sollemnia praebeat, -m incrementa (*cf. l. 27*).

II usu peculiari (c. indicat. l. 47. 50. 54. 57); -m ponitur: **A in priore membro struct. bimembris, ut valeat i. q. non solum (accedit altera negatio l. 50. 52; cf. var. lect. p. 421, 20 et quae p. 423, 13 monuimus; de re v. Löfstedt, Coniectanea, 1950, 67 sqq.); alterum membrum incipit ab:** sed (etiam, et): BALB. Cic. Att. 9, 7^a, 1 -m hominum humilium ..., sed etiam amplissimorum virorum. PS. AMBR. mans. 1 p. 12^b *quaedam gesta* -m historia ... nobis ostendunt, sed instructioni nostrae spiritaliter intellecta ... proficiunt. 19 p. 26^b dominium ... -m inferiorum suarum virtutum, sed et totius mundi. 20 p. 27^b. 21 p. 27^c *adversarios* -m non timet, sed ad certamen provocat. quin potius: PS. AMBR. mans. 29 p. 31^b anima iusti ... -m in custodia non maneret, q. p. tamquam gratiarum copia diffluent relaxaretur. **B pro negatione qualibet** (*cf. p. 422, 74*): VET. LAT. Luc. 10, 15 (cod. 2) tu ..., Capharnaum, -m usque in caelum exaltata es, usque ad inferos deprimaris (*gr. μή in interrog., cod. 3. al. numquid, cett. et Vulg. aliter; cf. Matth. 11, 23, ubi fere ne vel numquid in interrog.*). ORIBAS. syn. 2 add. Aa p. 143, 18 *ubi* in extremo detinentur infirmi, -m fortia incipiunt; per ... leviores sunt curandi eqs.

nef- v. etiam neph-. Goldstein.
?nefacio, -ere. a 3. ne et facere, ut sit i. q. non facere, si agnoscas lect. codd. rec. pro refacere PLAVT. Truc. 877 (v. vol. XI 2, 591, 25 sqq.).

?nefandarius, (-a, -um). a nefandus. NOT. Tir. 45, 17 -us. (sceleratus gloss. cod. Cassell.). GLOSS. V 605, 35 -us (*deest interpretatio*; nefand(us): nefarius *Heraeus in exemplari suo coll. l. 74*). Ottink.

***nefandus**, -a, -um. a 3. ne et fari (sc. fandus, cf. infandus). *derivari apparet e fari e. g. l. 70. 71, e nefas l. 72 (gen. -i partem vocis nefas esse negat* PROB. cath. gramm. IV 22, 3). NOT. Tir. 45, 16 -um. *compar. non nisi -ius* EVSTATH. Basil. hex. 2, 2, 2, *superl.* -issimus PS. QVINT. decl. 18, 11 *et inde a* IVST. (*cf. adv. p. 428, 58*). *de notione:* PS. ASCON. Verr. p. 226, 7 -um est non fandum, nefarium eqs. (v. p. 429, 11; *item disting.* nefarius p. 429, 18). ISID. orig. 10, 188 -us id est nec nominandus quidem. DIFF. ed. Beck p. 64, 10 -um aliquid est per nefas gestum. SYNON. Cic. p. 430, 5 immane. atrox. ... horribile. -um. GLOSS. -us: *ἀπόροτος. ἄφατος ὁ μὴ λεκτός.* nec dicendus. -i: iniqui. III 457, 41 -us, nefarius: *ἀθέμιτος.* GLOSS. I Ansil. NE 167 sq. -i: execrandi. iniqui, non